

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nic. Clenardi Epistolarvm Libri Dvo

Clénard, Nicolas

Antwerpen, 1566

Nicolavs Clenardvs Francisco Hoverio, S. D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70781](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70781)

quædam habui consilia de noua hîc instituenda schola. Quid multis? proficiscor Salmanticam, iter L. leucarû, vbi re ex animi mei sententia transacta cum Vasæo, ducō eum Conimbricam, leucæ sunt XL. vbi salutauit
 5 principem meum. Deinde proficiscimur Braccaram, iter est leucarû XXVI. Quid tibi videor Houerî? Quin & parum abfuit, quin ante menses aliquot profectio-
 nem susceperim Hispalim & Granatam: Itaque Vasæus quem comitem profectio-
 10 nis meæ ceperam, post menses aliquot cum tota familia venturus est Braccaram, vt præsit scholæ nouæ: stipendium est in annos singulos, centum millia nummûm, id est, CCC. ducati. Credo non infeliciter mecum iuit in Hispanias. Ego interim in gratiam mei principis hîc molior scholæ fun-
 15 damenta: post menses aliquot, vt spero, ad vos venturus: nam nisi hæc res interuenisset, nunc venturus fueram. Oro te per omnem nostram amicitiam, vt diligentiam & curam impendas in fratrem Sebastiani Macedonis. Is mihi apud principem amicus est summus,
 20 quous in loco paratus. Bene vale, mi Houerî, & discipulum tuum ex me saluta, & simul ora Deum, vt saluû me ex præsentî reducat exilio. Braccaræ XXVII. Februarij, Anno M. D. XXXVIII.

25

NICOLAUS CLENARDVS FRANCISCO HOVERIO, S. D.

AN tam isthic, Houerî charissime, fructû, vt ais, facturus sim, quàm inter Lusitanos, id equidê ignoro: Vnum scio me nulla deinceps ratione adigi posse, vt præsens continuê exiliû. patriam dies ac noctes somnio, iam sum Louanij, iam Mechliniæ, iam tecû nugor, iam cum meo Latomo. Vtinam tam diu liceat viuere. Proxi-
 30 mo vere certum est redire, si Deus permiserit. orationibus tuis me iuna, vt meis saluus restituar. Ais te intellexisse quandam desiderio teneri aduentus nostri.
 Houerî

Houeri principem vnum nactus sum, quem solum & præfens colui, & absens colam dum viuam. A quo multæ Salmanticensium literæ me hæctenus auellere non potuerunt, non proceres alij benè diuites. Si liberet diutius aulicari & carere patria, nullam aulam præferrem Lusitanicæ: Sed iam capite cani sparguntur, & inter meos sepelire gestio, nõ omnino malam, vt credo, fortitus patriam. Quid enim dulcius Louanio? Tempus est vt mihi iam viuam siue diues, siue pauper, nihil interest. Valeant qui crastina curant: Adhuc antiquum obtineo: Fiat voluntas Dei. De Emanuele vide num consultum esset eum quamprimum audire Louanij Dialecticam. Cùm enim placeat Theologia, præstat opinor, vt vulgato more capiat insignia, ac possit post aliquot annos huc redire, aut Baccalaureus, aut Licentiatus, & suis, & principi, tum honori, tum esse vsui. Et meo iudicio, primum est non temerè facere temporis iacturam. Poterit ille nunc audire Dialecticam, vt ab hinc tres annos sit Magister in artibus. Latinas enim literas magis ac magis vsu quotidiano addiscet, nec grædem oratorem requirit hæc scholastica Theologia. Vt omittam quod horis successiuis multum Latinis queat addere, vt est benè studiosus. Bene vale, mi Houeri, & Deum ora pro me. Braccaræ I X. Septembris, Anno M. D. XXXVIII.

REVERENDO DOMINO ABBATI TONGELARENSI D. ARNOLDO STREYTERIO, NICOLAUS CLENARDVS S. D.

Alludit ad Ter. Andriã & Eunu. per ipsos olim actas. in hac Abbas Phædria, Clenar. Parmenonis: in illa Clenar. Simonis, Abbas Paphili partes sustinebat.

SOLENT, optime domine, serui fugitiui, cùm primum se ab herorum conspectu submouerint, cõtumaciter ferocire, & prioris necessitudinis vincula penitus obliuisci. Verùm postquam tandem malis docti ad sese redierunt, placare student, quem offenderint. Nimirum hic ego sum Parmeno (non enim D. T. nostram